

CULTUURRAAD
VOORDE
NEDERLANDSECULTUURGEMEENSCHAP

ZITTING 1975-1976

Nr. 6

BULLETIN
VAN
VRAGEN EN ANTWOORDEN

24 AUGUSTUS 1976

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nrs. 2 en 3)	97
Minister van Landsverdediging	97
Minister van Financiën	97
Minister van Buitenlandse Zaken en van Ontwikkelingssamenwerking	97
Minister van Volksgezondheid en van het Gezin	98
Minister van Sociale Voorzorg	99
Minister van Tewerkstelling en Arbeid	99
Minister van Verkeerswezen	100
Minister van Openbare Werken	104
Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden	105
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nr. 4)	109
Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden	109

II. VRAAG WAAROP EEN VOORLOPIG-ANTWOORD WERD GEGEVEN	
Minister van Tewerkstelling en Arbeid	III
Minister van Verkeerswezen	111
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE RE- GLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 51, nr. 4)	
Nihil	111

I; VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijnen (R.v.O. art. 51, nrs. 2 en 3)

DE MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING

Vraag nr. 6
van 1 juli 1976
van de heer W. KUIJPERS

S.H.A.P.E. — *Toepassing van de taalwet*

Wij lezen in „De Autotoerist” van 24 juni 1976 dat de :

„Représentant national de la gendarmerie” bij de S.H.A.P.E. zich veroorlooft, op een vraag van Vlaamse parketten, in het Frans te antwoorden wanneer de doorzending in het Nederlands gebeurde”.

Graag vernamen we wat de Minister zal ondernemen om de toepassing van de taalwet te verzekeren ?

Antwoord :

Aan het achtbaar lid wordt ter kennis gebracht dat de toestand, te berde gebracht in de uitgave van 24 juni 1976 van het tijdschrift „De Autotoerist”, betreffende de Nationale Vertegenwoordiger van de Rijkswacht bij de S.H.A.P.E., reeds op 5 februari en 18 maart jongstleden het onderwerp uitgemaakt heeft van een parlementaire vraag, gesteld door de heer Senator VANDEZANDE (Vragen nrs 39 en 50 - Vragen en Antwoorden - Senaat - N 22, p. 995 en N 29, p. 1318).

Er kan nuttig verwezen worden naar de bij die gelegenheid verstrekte antwoorden.

DE MINISTER VAN FINANCIEN

Vraag nr. 2
van 1 juli 1976
van de heer W. KUIJPERS

Nationale Bank — *Taalkaders*

De jongste gebeurtenissen bij de A.S.L.K. vestigen onze aandacht op het feit dat de taalkaders van de Nationale Bank nog altijd niet vastgesteld zijn.

Op 1 januari 1976 werden weer 6 benoemingen in het hoger kader gedaan, waaronder slechts één Nederlandstalige.

Graag vernamen we wanneer de taalkaders zullen ingevoerd worden ?

Antwoord :

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht onderzoekt momenteel het ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van het rappen van de hiërarchie van de Nationale Bank.

Krachtens de taalwetgeving gaat dit besluit de vaststelling van de taalkaders vooraf.

Vraag nr. 3
van 1 juli 1976
van de heer W. KUIJPERS

Administratie directe belastingen — *Toepassing taalwet*

Wij lezen in de „Autotoerist” van 24 juni 1976 : „Op 26 juni 1975 heeft de administratie der directe belastingen nieuwe ambtsgebieden bepaald voor de dienst van de geschillen die behoren tot de gewestelijke directie Brussel 2.

In dit ambtsgebied is de inspectie Schaarbeek 2 gevestigd waarvan Diegem, Tervuren, Wemmel en Wezembeek-Oppem, deel uitmaken. In de inspectie Halle is o.a. St.-Genesius-Rode aangebracht. De ganse gewestelijke directie Brussel 2 bestaat uit de inspecties Anderlecht, Halle, Leuven, Schaarbeek 1, Schaarbeek 2, St.-Jans-Molenbeek, Vilvoorde en Woluwe.

Dit heeft tot gevolg dat, wat de inspecties betreft, de Franstalige inwoners ook van de homogeen Vlaamse gemeenten faciliteiten krijgen in bedoelde inspecties. Wat de gewestelijke directie betreft geldt hetzelfde voor de Vlaamse gemeenten van de inspectie Halle, voor de inspectie Leuven, voor de inspectie Schaarbeek 2 en voor de inspectie Vilvoorde.

Bij de goedkeuring van de taalwetten werd beloofd dat men de gewestelijke diensten zou laten samenvallen met de taalgebieden. Dit blijkt derhalve een inbreuk te zijn op deze belofte.

Graag vernamen we wanneer dit niet gebeurde ?

Antwoord :

Dezelfde vraag werd reeds gesteld door de heer Senator VANDEZANDE, onder nr. 146, dd. 8.9.1975. Ik verwijs het geacht lid, naar dat antwoord.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Vraag nr. 7
van 1 juli 1976
van de heer W. KUIJPERS

Directie Overzeese Sociale Zekerheid — *Toepassing taalwet*

Wij lezen in de „Autotoerist” van 10 juni 1976 : „De directie voor de Overzeese Sociale Zekerheid voert heel wat correspondentie met de Dienst voor Overzeese Sociale Zekerheid in het Frans. Ook in verband met vragen die door Nederlandstalige parlementsleden gesteld worden gaan van deze directie Franstalige begeleidingsbrieven en nota's uit.

Aldus wordt de taalwet overtreden, aangezien zaken die duidelijk in het Nederlandstalige landsgedeelte gelokaliseerd zijn, in het Frans behandeld worden.

Deze niet exacte toepassing van de taalwetten geeft in de D.O.S.Z. aanleiding om een groter werkvolume van de te behandelen zaken aan Franstaligen toe te kennen. Deze zoeken daarin dan weer argumenten om onbillijke taalformaties op te eisen.

In deze directie zijn er trouwens 5 Franstalige ambtenaren (in de hoogste posten) tegenover 3 Nederlandstalige (in de laagste).”

Graag vernamen we welke maatregelen de Minister zal nemen om dit alles ongedaan te maken.

Antwoord :

Zoals vroeger reeds werd geantwoord en namelijk op de parlementaire vraag nr. 89, dd. 1.4.1976, van mevr. DE KEGEL, lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, wordt er strikt over gewaakt dat de bepalingen van de artikelen 39 tot 43 der bij Koninklijk besluit van 19 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken nauwgelet worden nageleefd.

Er dient aangestipt dat de organisatie van de Directie van de Overzeese Sociale Zekerheid zodanig is dat geen enkele discriminatie gebeurt in de behandeling van de dossiers ongeacht de taal waarin ze dienen behandeld te worden.

MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN VAN HET GEZIN

Vraag nr. 3
van 24 juni 1976
van de heer P. DE VLIES

Niet-erkende bedden

Op dit ogenblik zijn er in het Vlaamse gewest

3 1.59 1 bedden voor acute zieken

457 revalidatiebedden

1.9 12 niet-erkende bedden

723 sanabedden

2.250 geriatriebedden

17.69 1 psychiatrische bedden.

Graag nam ik kennis van :

1. de corresponderende cijfers voor de Waalse regio en voor het arrondissement Brussel-Hoofdstad ;
2. wat de term „niet-erkende” precies betekent en waar deze vooral te vinden zijn ;
3. wat de psychiatrische sector betreft, welke is het aantal bedden A (acute psychiatrie), bedden T (chronische psychiatrie) en bedden K (paedopsychiatrie), dit eveneens volgens de regiones ?

Antwoord :

Het achtbare lid gelieve hierbij de antwoorden te willen vinden op de drie door hem gestelde vragen :

1. De corresponderende cijfers zijn resp. voor :

	Wallonië	Brussel-Hoofdstad
Bedden voor acute zieken	14.648	5.780
Revalidatiebedden (R)	1.188	134
Niet-erkende bedden	853	60
Sanabedden	683	—
Geriatricbedden	2.078	769
Psychiatrische bedden	7.025	909

2. Onder „niet-erkende bedden” worden de supplementaire bedden verstaan die op een permanente wijze zijn opgesteld ten einde aan de meer dan normale vraag naar ziekenhuisopname te kunnen voldoen. Deze bedden beantwoorden echter niet algeheel aan de vigerende erkenningsnormen. Zij zijn hoofdzakelijk opgesteld in de diensten voor inwendige geneeskunde en voor heelkunde.
3. De situatie per 1 .1. 1976, is voor wat de psychiatrische sector betreft uitgesplitst naar de erkende diensten A, T en K als volgt :

	Vlaanderen	Wallonië	Brussel
A	374	147	—
T	530	115	—
K	80	80	25
Totaal	984	342	25

Op te merken valt dat de reconversie van bepaalde bestaande psychiatrische diensten naar diensten, te erkennen onder de kenletters A en T, in uitvoering van het Koninklijk Besluit van 15 februari 1974, volop aan de gang is.

Vraag nr. 7
van 24 juni 1976
van mevrouw N. MAES

Braille-Liga — Gelijkberechtigheid

Onlangs werd een pluralistische actiegroep tot culturalisering van de Braille-Liga opgericht.

Deze actiegroep wil optreden voor de gelijkberechtigheid van de Vlaamse visueel gehandicapten.

De groep beklaagt zich over het gesloten karakter van de unitaire Braille-Liga, waar uitgesproken wan-toestanden zouden heersen ten overstaan van de Vlamingen.

Welke subsidies werden aan de Braille-Liga door de bemiddeling van uw departement gedurende de laatste 5 jaar uitgekeerd ?

Werden er door uw departement controles georganiseerd waarbij de benadeling van de Vlamingen kon worden vastgesteld ?

Op welke wijze draagt de Minister er zorg voor dat de Vlamingen een rechtmatig deel van de subsidies krijgen ?

Is de structuur van de Braille-Liga op deze gelijkberechtigtheid ingesteld ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden.

Antwoord :

Gene enkele reglementaire of facultatieve toelage wordt aan de Braille-Liga verleend ten laste van de begroting van het departement.

Vraag nr. 9
van 6 juli 1976
van de heer R. VANDEZANDE

Instituut Jozef Lemaire te Tombeek - Overijse — Overtreding van het decreet op het taalgebruik in het bedrijfsleven

Op 22 juni ll. stelde ik een vraag aan de geachte Minister waarbij ik aankloeg dat ik in het bezit was van een Franstalige dienstnota, gericht aan het veplegend personeel van het Instituut Joseph Lemaire te Tombeek-Overijse, en die betrekking had op de relatie werkgever-werknemer die in het Frans was gesteld en dit terwijl het Instituut gelegen is in het Nederlandse taalgebied en derhalve onderworpen aan het decreet van 19 juli 1973.

Tevens werd door mij voorgehouden dat de Minister, in een vroeger antwoord, mededeelde dat hij niet

gehouden was de naleving ervan na te streven aangezien hij het decreet niet ondertekende.

In zijn antwoord op mijn vraag stelt de Minister dat de bevoegdheid van zijn departement zou kunnen in twijfel getrokken worden wat het toezicht op de uitvoering van bedoeld decreet betreft en dat iedereen erover akkoord zal gaan dat het geen zin heeft de overtredingen te laten verbaliseren door ambtenaren wier bevoegdheid kan worden betwist. Tenslotte stelt hij dat zijn toezicht niet op de sociale relaties tussen werkgever en werknemer of tussen leidend en ondergeschikt personeel slaat, wat niet wil zeggen dat zijn ambtenaren onverschillig zouden moeten zijn ten aanzien van de overtredingen van het decreet en dat hij de nodige instructies zal geven om alle overtredingen te signaliseren aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Hierbij verwees de geachte Minister naar een brochure die uitgegeven werd door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en die geen gewag maakt van het Ministerie van Volksgezondheid als toezichthoudende overheid.

Mag ik de geachte Minister verwijzen naar artikel 6 van dit decreet, waarbij bepaald wordt dat de ambtenaren van de bevoegde Ministeries belast zijn met het toezicht en de inspectie op de uitvoering van het decreet.

Ik moge de geachte Minister verwijzen naar de voorbereidende werken van het decreet en meer in het bijzonder naar het verslag van de heren Anciaux en Cooreman, waarbij uitdrukkelijk gesteld wordt dat het Ministerie van Volksgezondheid, Leefmilieu en Gezin belast wordt met het door artikel 6 bepaalde toezicht.

Er blijkt derhalve niet de minste twijfel over het bestaan dat de ambtenaren van zijn departement toezicht moeten uitoefenen en eveneens verbaliseren. Graag vernam ik welke concrete maatregelen ter zake werden genomen.

Antwoord :

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat, voor wat de interpretatie van artikel 6 van het decreet van 19 juli 1973 betreft, ik wens te verwijzen naar het standpunt dat ik terzake heb ingenomen in mijn antwoord van 22 juni 1976.

In verband met de concrete maatregelen, wil ik er het geachte lid op wijzen dat ik op 28 juni 1976 mijn administratie opdracht heb gegeven de betrokken instelling te wijzen op haar verplichting het decreet toe te passen.

Tevens zal mijn administratie niet nalaten inbreuken op de bepalingen van het decreet waarvan zij kennis neemt in de uitvoering van haar normale opdracht, onmiddellijk te signaleren aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht of het departement van Tewerkstelling en Arbeid wier bevoegdheid terzake onbetwistbaar vaststaat.

Tenslotte zal ik mijn collega van Tewerkstelling en Arbeid vragen in de bewuste instelling een onderzoek in te stellen over de naleving van de bepalingen van het decreet.

DE MINISTER VAN SOCIALE VOORZORG

Vraag nr. 3
van 1 juli 1976
van de heer W. KUIJPERS

Nationale Kas voor Bediendenpensioenen — Taalgelijkheid

Waarom zijn bij de Nationale Kas voor Bediendenpensioenen, krachtens een koninklijk besluit van 4 juli 1974, de betrekkingen zodanig verdeeld over de taalkaders dat er slechts 126 betrekkingen voor Nederlandstaligen zijn tegenover 127 voor Fransstaligen ?

Antwoord :

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de verdeling over taalkaders van de betrekkingen van de Nationale Kas voor bediendenpensioenen geschied is na afhandeling van de procedure voorzien bij de op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Alzo werden de bij de instelling erkende syndicale organisaties uitgenodigd hun advies te verstrekken aangaande het door het beheerscomité van de Nationale Kas voor bediendenpensioenen voorgestelde ontwerp van taalkaders.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft eveneens haar advies gegeven.

Op basis van het alzo samengesteld dossier heb ik de maatregelen die bij het koninklijk besluit van 4 juli 1974 geconcretiseerd werden, aan de koninklijke goedkeuring voorgelegd.

De verdeling houdt rekening met de aan de instelling toevertrouwde opdrachten, inzonderheid met de dienst der renten aan de werkgevers waar een relatief belangrijk aantal Franstalige gerechtigden wordt opgemerkt en met de dienst der verzekeringen en het beheer der gebouwen.

MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID

Vraag nr. 3
van 24 juni 1976
van de heer A. KEMPINAIRE

Sport in bedrijven

Tot nog toe hebben vele enquêtes in het buitenland aangetoond dat de beoefening van de sport in de bedrijven en de daaruit voortvloeiende fitheid van de werknemers, enkel kan leiden tot verhoging van het produktieritme.

Mag ik de heer Minister vragen of op dit vlak reeds initiatieven genomen werden enerzijds tot het inrichten van sportacties nl. „fitacties” binnen de bedrijven en anderzijds tot het stimuleren van bedrijfssport als dusdanig.

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden.

Antwoord :

Ik heb de eer het achtbare lid te laten weten dat het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid geen enkel initiatief genomen heeft op het vlak waarvan sprake in zijn vraag.

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 13

van 22 juni 1976

van de heer W. KUIJPERS

Postverrichtingen bij de Belgische Strijdkrachten in Duitsland — Taalgebruik

Wij stellen vast dat de formulieren die gebruikt worden voor allerlei postverrichtingen bij de BSD steeds de voorrang geven aan het Frans.

Graag zouden we ervaren dat dit per jaar afwisselend zou geschieden.

Mag ik de Minister verzoeken hieromtrent de nodige maatregelen te treffen.

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld tot de Minister van Landsverdediging.

Antwoord :

Het taalstelsel van de Militaire Postdienst wordt geregeld door de wet van 30 juli 1938, gewijzigd door de wet van 30 juli 1955 betreffende het gebruik van de talen bij het leger (advies nr. 3044/I/P van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht).

De berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor de militaire eenheden alsmede voor de militairen en hun familieleden zijn, overeenkomstig art. 47 § 2 van de S.W.T., gesteld in het Nederlands en in het Frans of in het Frans en in het Nederlands. In de kantoren gevestigd bij Duitstalige eenheden zijn zij drietalig. De voorrang toe te kennen aan een bepaalde taal wordt bepaald door deze gebruikt door het cliënteel.

Vraag nr. 14

van 22 juni 1976

van de heer W. KUIJPERS

N.M.B.S.-N.M.V.B.-Autobussen — Verzorgd taalgebruik

Prof. M. Galle vestigde op 8.11.74 in zijn radiotaalwinkels de aandacht van de luisteraars op het feit dat Nieuwpoort-aan-Zee meer Nederlands taaleigen is dan Nieuwpoort-Bad.

Hetzelfde geldt dus ook voor de aanduidingen in de spoorboekjes van de N.M.B.S. en de N.M.V.B. en op de autobussen. (Wij denken hierbij natuurlijk ook aan : Koksijde-Bad, Oostduinkerke-Bad, Westende-Bad, Mariakerke-Bas enz. .).

Mogen wij de Minister verzoeken dit verzorgd taalgebruik toe te passen ?

Antwoord :

Ik ben het met het geachte lid eens dat ook inzake openbaar autobusvervoer zoveel mogelijk naar een verzorgd taalgebruik dient gestreefd.

In de door hem opgegeven gevallen gaat het echter om benamingen van halten die reeds zeer lang door de gebruikers van die lijnen gekend zijn.

Ten einde de reizigers van de betrokken openbare vervoerdiensten niet in verwarring te brengen, is het aangewezen de oude, gekende haltebenamingen te behouden.

Vraag nr. 15

van 22 juni 1976

van de heer W. KUIJPERS

Internationale overeenkomsten inzake postzaketketten

Op 22 maart 1973 vestigde ik per brief de aandacht van uw voorganger, de Staatssecretaris voor P.T.T., op het feit dat vele buitenlandse postzaketketten Franstalige en thans Engelstalige plaatsnamen vermelden voor Vlaanderen en Brussel.

Dit is onaanvaardbaar. Wij zijn dienaangaande in het bezit van Zuidafrikaanse, Franse, Chinese, Israëli-sche, Japanse, Indische, Engelse en Amerikaanse documenten.

Graag vernamen wij welke internationale overeenkomsten gelden ?

Wil de Minister zijn buitenlandse collega's verzoeken het Nederlands volkskarakter, dat de meerderheid van de burgers van deze staat kenmerkt, in dit opzicht ook te willen eerbiedigen ?

Antwoord :

In zijn antwoord op de brief van 22 maart 1973 heeft mijn voorganger geschreven : „dat in al zijn mededelingen aan de vreemde postbesturen, de Regie der Posterijen steeds de Nederlandse benamingen opgeeft van de postkantoren gelegen in het Vlaamse lands-gedeelte”.

Het is een regel die geen enkele uitzondering duldt.

Voor de andere landsgedeelten, waarvoor de aanduiding van het kantoor alleen in het Frans geschiedt of tegelijkertijd met het Nederlands of het Duits, dan wordt deze benaming in het Frans, de taal van de Wereldpostvereniging, medegeeld.

Er dient aan toegevoegd dat alle postbesturen in het bezit zijn van de „Nomenclature Internationale des Bureaux de Poste” uitgegeven door het Internationaal Bureau van de Wereldpostvereniging. Deze naamlijst vermeldt de officiële benaming van alle plaatsen waar postkantoren gevestigd zijn.

De Akten van de Wereldpostvereniging bevatten geen enkele beschikking omtrent de taal in dewelke de kantoren dienen aangeduid ; het spreekt vanzelf dat er dient nagestreefd te worden de naam te gebruiken die door het land van bestemming van de brievenmaal wordt opgegeven.

Voor het overige komt met inachtneming van de in het verkeer tussen buitenlandse postbesturen nageleefde gewoonten, de Regie der Posterijen nooit tussen inzake de door vreemde landen en hun inwoners gebruikte talen. Wanneer in de praktijk onze diensten geen hinder ondervinden in de uitvoering van hun werkzaamheden.

De buitenlandse administraties bekommeren zich er trouwens ook niet om wanneer hun eigen kantoren niet worden aangeduid in de plaatselijk gesproken taal en nooit werd er ons in dit verband meegedeeld dat er zich moeilijkheden zouden hebben voorgedaan.

Vraag nr. 16

van 22 juni 1976

van de heer W. KUIJPERS

Personeel T.E.E. — Brussel-Parijs

Het antwoord op onze vraag nr. 12 dd. 18.9.1975 kan ons geen voldoening schenken.

In verband met de diensten die door de Franse spoorwegen worden waargenomen op de lijn Brussel-Parijs (treinen nrs. 78, 79, 81, 82, 85, 86, 87, 88) stellen wij vast dat de bilaterale overeenkomsten de heersende taalwetgeving niet kunnen ontcrachten.

Wij zien evenmin in hoe de „selecte standing” der treinen een beoordelingsnorm kan vormen ; dit klinkt uit de 19e eeuw ! De onderrichtingen, vervat in het Bulletin E nr. 33 van 13 augustus 1965 inzake de toepassing van de taalwetten op de lijn 96 zijn ter zake zeer duidelijk, evenals het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht nr. 3220 - 25 november 1971.

Mogen wij dan ook vragen dat de Minister de taalwetgeving doet toepassen, zoniet zullen wij verplicht zijn een klacht in te dienen bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

Het weze ons toegelaten de aandacht te vestigen op het feit dat zowel aan de Nederlandse, als aan de Duitse grens het personeel van de N.S. en de D.B. wordt afgelost door personeel van de N.M.B.S.

Antwoord :

De wijze van bedienen van de T.E.E.-treinen die BRUSSEL met PARIJS verbinden beantwoordt in haar opvatting aan de internationale conventies en aan de bilaterale overeenkomsten afgesloten tussen de S.N.C.F. en de N.M.B.S. om evenwicht te brengen in de wederzijdse prestaties van de twee netten en ter versnelling van de verbinding BRUSSEL-PARIJS.

De schijnbaar belangrijker deelneming van het personeel van de S.N.C.F. in de begeleiding van deze treinen vloeit voort uit het feit dat de rit op het net van de N.M.B.S. in verhouding slechts ongeveer een derde vertegenwoordigt van de totale afstand.

De aanwezigheid van tweetalige bedienden voor al de ritten, vanaf of tot de grens, brengt de verplichtende tussenkomst van personeel van de N.M.B.S. op al de treinen met zich mee.

De hypothese van het overnemen van de bediening van de T.E.E.-treinen aan de grens, in beide richtingen, leidt tot de volgende beschouwingen :

- een dienststilstand voorschrijven aan het grensstation voor de verwisseling van het personeel, zal waarschijnlijk niet door de reizigers worden gewaardeerd, daar alle pogingen er op gericht zijn om, onder elk oogpunt, de snelheid van dit soort treinen op te drijven ; de maatregel zou, naast een verlenging van de rittijd een uitbreiding van 10 hoofdwachters noodzakelijk maken ;
- tijdens de volledige rit de aanwezigheid voorzien van personeel van de N.M.B.S. dat slechts gedurende een derde van de tijd in de dienstuitvoering zou tussenkomen, terwijl het in het overige gedeelte van de prestatie onproductief zou zijn ; deze maatregel zou een personeelsuitbreiding van 18 eenheden „hoofdwachters” ten gevolge hebben.

Uit het oogpunt van een rationeel en economisch gebruik van de actiemiddelen van de N.M.B.S., is de gevraagde bediening van bedoelde treinen uitzonderlijk kostelijk, vooral wanneer wordt rekening gehouden met het feit dat de inlichtingen die aan de reizi-

gers onderweg moeten worden medegedeeld, gedaan worden door middel van vooraf opgenomen bandjes in de drie talen nl. Nederlands, Frans en Engels, die door het grootste gedeelte van de reizigers gebruikt worden.

Er moet worden opgemerkt dat de aflossing van het treinpersoneel van de T.E.E.-treinen naar Nederland, Duitsland en Zwitserland, minder problemen stelt daar deze treinen een stilstand hebben nabij de grens, nl. respectievelijk te Roosendaal, Aken en Luxemburg.

Aan de N.M.B.S. wordt gevraagd het probleem verder te onderzoeken ten einde een passende oplossing te vinden voor het gestelde probleem.

Vraag nr. 17
van 22 juni 1976
van de heer W. KUIJPERS

Vlaams-Nationale feestdag van 11 juli

Het vrijaf-hebben op 11 juli, Vlaams-Nationale feestdag, wordt van langsom meer aanvaard.

Graag vernamen we dan ook of de Minister reeds een initiatief genomen heeft om dit met de vakbonden voor de N.M.B.S.-sector uit te werken in het kader van de sociale programmatie.

Antwoord :

Door de bevoegde instanties op het vlak van de sociale programmatie voor het N.M.B.S.-personeel werden vooralsnog geen bijzondere maatregelen voorzien in de aard van deze welke door het achtbaar lid worden gesuggereerd.

Vraag nr. 20
van 22 juni 1976
van de heer W. KUIJPERS

N.M.B.S. — Taalgebruik in Brussel - 19 gemeenten

In aansluiting met onze briefwisseling dd. 19.7.73 en het antwoord van uw voorganger dd. 11.9.73, kenmerk SP 1184 AD NJ stel ik vast dat inderdaad het beeldteken voor heen- en terugreis — bij wijze van proef — werd ingevoerd bij het begin van 1975 voor het uitgiftestation Brussel-Zuid. Hierdoor kan dus een ergerlijk taalgebruik worden vermeden.

Wij menen — indien de proefneming zal slagen — dat deze nieuwe werkwijze uitgebreid zal worden tot al de uitgiftstations.

Wij maken dan ook van de gelegenheid gebruik U te wijzen op de onlogische toestand waarbij slechts 4 uitgiftstations, gelegen in Brussel-19 gemeenten, het Nederlands als voorrangstaal gebruiken voor de plaatsnaam van het uitgiftestation. Voor de dag- en naamstempels is dit nog erger.

Het zou logisch zijn, aansluitend bij de nieuwe staatsopvatting, dat de Minister van Verkeerswezen de twee belangrijkste landstalen op gelijke voet zou plaatsen in de 19 Brusselse gemeenten.

Mag ik vernemen of de Minister mijn zienswijze deelt ?

Antwoord :

Met de huidige machines voor uitgifte van reisbiljetten in binnenverkeer is het technisch niet mogelijk de taalwetgeving strikt na te leven, vooral niet in de stations van Brussel-hoofdstad en van de tweetalige gebieden en in het bijzonder in de onderlinge relaties van deze stations.

Toch was de N.M.B.S. er toe gekomen in vijf stations van de Brusselse agglomeratie op de biljetten voorrang te geven aan het Nederlands zowel wat vertrek als wat bvstemmingspunt betreft.

Gelet op de mogelijkheden die de elektronica biedt, heeft de N.M.B.S. een nieuwe wijze van uitgifte van biljetten bestudeerd en een aanbesteding uitgeschreven voor de bouw van een prototype van uitgiftemachine.

Wat de datumstempels betreft overweegt de N.M.B.S. de helft van de stations gelegen in de 19 gemeenten van Brussel -hoofdstad te voorzien van stempels met voorrang voor de Nederlandse benamingen.

Vraag nr. 21
van 22 juni 1976
van de heer W. KUIJPERS

Taalgebruik bij de N.M.B.S.-diensten

Bij nader onderzoek merken wij dat de diensttelegrammen overgeseind door „Brussel-Trans” (N.M.B.S.) door middel van de verreschrijver aan de eentalige diensten in Vlaanderen, tweetalig zijn met voorrang voor het Frans. Een aantal dienstafkortingen zijn zelfs eentalig Frans (bv. serv., no).

Dit alles lijkt ons strijdig met de taalwet. Graag vernamen wij welke maatregelen de Minister zal treffen.

Antwoord :

Er wordt thans een onderrichting opgesteld, die het taalgebruik bij de overseining door Brussel-Trans naar de diensten in België regelt.

Vraag nr. 22
van 22 juni 1976
van de heer W. KUIJPERS

N.M.B.S. — Uitreiking van internationale reisbiljetten

In 1973 beweerde de toenmalige Minister in een parlementair document dat de voorrangstaal waarin onze drietalige internationale reisbiljetten uitgereikt door de N.M.B.S. dienen opgesteld te worden, het Nederlands of het Frans zou zijn volgens het taalgebied van uitgifte.

Ik ben in het bezit van een internationaal gezelschapsbiljet en dito controlekaartje uitgereikt door Railtour, voor een groepsreis naar Engeland, en met als kantoor van uitgifte : Antwerpen-Centraal.

Welnu, bovengenoemd biljet en controlekaartje geven de voorrang aan het Frans en beantwoorden dus niet aan de beweringen van uw voorganger.

Eveneens de telegrambrief (document 4124 X 212) die door het bespreekbureau van het station Antwerpen-Centraal voor de plaatsbespreking van deze

gezelschapsreis werd gebruikt is tweetalig, met voorrang voor het Frans.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, te willen mededelen welke maatregelen hij zal treffen.

Anderzijds zou ik al de mogelijke Duitstalige stations van afgifte willen kennen ; wordt daar het Duits als voorrangstaal gebruikt ?

Antwoord :

De N.M.B.S. heeft reeds maatregelen getroffen om de door het achtbaar lid bedoelde biljetten ook met voorrang voor het Nederlands te laten drukken. De uitvoering ervan maakt echter deel uit van een uitgebreid werkprogramma dat over een zekere periode moet worden gespreid. In alle geval zullen zij tegen het einde van het jaar beschikbaar zijn.

Aangaande biljetten met voorrang voor de Duitse taal is tot nog toe niets voorzien omdat geen stations, gelegen in de Duitstalige landstreek, voor reizigersverkeer geopend zijn.

Vraag nr. 23
van 22 juni 1976
van de heer W. KUIJPERS

N.M.B.S. — Uitgifte van reisbiljetten voor binnen- en buitenlands verkeer

De N.M.B.S. vertrouwt de uitgifte van haar reisbiljetten in binnen- en buitenlands verkeer ook toe aan particuliere instellingen. Uiteraard vallen deze onder de toepassings sfeer van artikel 1, § 1, 2” van de gecoördineerde taalwetgeving.

Nochtans merken we dat sommige van deze reiskantoren stevast eerst het Frans gebruiken, zodat de buitenstaander wel moet menen dat België hoofdzakelijk Franstalig is.

Deze voorstelling is bovendien in tegenspraak met het antwoord dat uw voorganger me gaf op 2 mei 1973 (vraag nr. 110).

Bij wijze van voorbeeld som ik hier enkele reiskantoren op : **Voyages Wasteels - Antwerpen** (omslag : voorrang aan het Italiaans daarna aan het Frans), **Transalpino, F.T.S.** (Toeristische dienst van de Franse Spoorwegen), **Havas-Antwerpen**.

Bij het binnenverkeer vind ik de **Bank van Brussel** (Kantoren van Gent en Leuven), **Transintra-Antwerpen, D.K.T.-Antwerpen, Havas-Gent, Wasteels-Haselt**.

Ter vergelijking met het buitenland dringen zich hier uiteraard de volgende maatregelen op :

Voor **Nederlandse** internationale reisbiljetten vermeldt **Transalpino** eerst het Nederlands !

Voor **Britse** internationale reisbiljetten vermeldt **Wasteels** eerst het Engels.

Graag vernam ik wanneer de Minister bevel gegeven heeft aan de particuliere bedrijven om voor de uitgiftekantoren in Vlaanderen de taalwet toe te passen en voorrang te verlenen aan het Nederlands.

Tevens zou ik willen vernemen wie de omslag, het eigenlijke reisbiljet en de verschillende toeslagbiljetten drukt.

Het lijkt me evenzeer onaanvaardbaar dat de authenticiteitsstempel steeds de voorrang verleent aan het Franstalige S.N.C.B.

Mag ik ook hiervoor aanpassing vragen ?

Antwoord :

Met uitzondering van bepaalde biljetten met voorafgedrukte relaties (waarvan de herdruk overeenkomstig de taalvoorschriften zo spoedig mogelijk zal worden verwezenlijkt), worden de biljetten voor het internationale reizigersverkeer (omslagen, eigenlijke biljetten, toeslagbiljetten : T.E.E., ligplaatsen, bedplaatsen, enz. . .) door de N.M.B.S. in drie of vier talen gedrukt, waaronder telkens het Nederlands en het Frans. Voorrang wordt verleend aan het Nederlands of het Frans, naargelang het taalstelsel van de streek waar de biljetten worden uitgereikt. Te Brussel-Hoofdstad worden de twee soorten biljetten gebruikt, volgens de taal waarin de reiziger zich uitdrukt.

De N.M.B.S. bezorgt beide soorten biljetten aan de erkende reisbureaus met hoofdzetel te Brussel. Deze hoofdzetel staat zelf in voor de bevoorrading van zijn filiales, die gebeurlijk in de twee taalgebieden kunnen gelegen zijn.

Het spreekt vanzelf dat aan de reisbureaus die enkel kantoren hebben in het Nederlandstalig landsgedeelte alleen biljetten met voorrang van het Nederlands worden geleverd.

Sommige Touroperators hebben de toelating verkregen zelf de omslagen te drukken voor biljetten die betrekking hebben op speciale door hen verzekerde trafieken. Bij het drukken van die omslagen moet uiteraard rekening worden gehouden met de taalvoorrang die bij de wet is voorgeschreven.

Het blijkt dat, niettegenstaande de onderrichtingen van de N.M.B.S., sommige reisbureaus er inzake het gebruik van biljetten gewoonten op nahouden die indruisen tegen de bestaande taalwetgeving.

De N.M.B.S. zal dan ook niet nalaten dadelijk bij al haar erkende reisbureaus aan te dringen opdat zij de wettelijke schikkingen terzake strikt zouden naleven. Zij houdt zich op dit ogenblik bezig met de aanpassing van de authenticiteitsstempel die op haar biljetten voorkomt.

Vraag nr. 25
van 28 juni 1976
van de heer A. KEMPINAIRE

Sport - fietspaden

Graag vernam ik van de Minister welke initiatieven tot nog toe genomen werden om met het oog op het voortdurend fietstoerisme, enerzijds de bestaande fietspaden te verbeteren, en anderzijds het fietspadennet te verbeteren, en anderzijds het fietspadennet uit te breiden door de aanleg van nieuwe fietspaden of het omvormen tot fietspaden van buiten gebruik gestelde spoorwegtracés, veld- en bospaden.

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld tot de Minister van Openbare Werken.

Antwoord :

De aanleg, het uitbreiden en het verbeteren van fiets-

paden langs de bestaande wegen behoort tot de bevoegdheid van de wegbeheerders.

Ik heb evenwel met het oog op de toeristische ontsluiting van bepaalde gebieden en als bevordering van het fietstoerisme beslist een aantal verlaten spoorbeddingen als fietspaden in te richten.

Op dit ogenblik worden twee pilootprojecten uitgewerkt : Aalst - Londerzeel en Hastière-Lavaux - Mariëmboug.

Hiervoor werd voor 1976 en 1977 telkens 15 miljoen frank voorzien op de begroting van de Nederlandse Cultuurgemeenschap en 15 miljoen frank op de begroting van de Franse Cultuurgemeenschap.

Vraag nr. 26
van 28 juni 1976
van d heer W. KUIJPERS

Splitsing Commissariaat-Generaal voor Toerisme

In het Staatsblad van 21 mei 1976 lezen we de samenstelling van de personeelsformatie van het Commissariaat-Generaal voor Toerisme.

Daaruit blijkt :

1. dat de centrale diensten unitair blijven ;
2. dat de verzorging van het Duitstalig gebied van de Franstalige diensten afhankelijk blijft.

Dat alles is in tegenspraak met vroegere beloften waarbij ons de volledige splitsing van het Commissariaat-Generaal voor Toerisme beloofd werd.

Graag vernamen we wanneer dit een feit zal zijn en of er een Duitstalige dienst zal worden opgericht.

Antwoord :

Het ministerieel besluit van 16 maart 1976 — verschenen in het Staatsblad van 21 mei d.a.v. — heeft voor gevolg dat twee autonome Commissariaten voor Toerisme worden opgericht. Ieder dezer diensten is gelast — in zijn eigen gebied en binnen de grens der door de wetten, reglementen en decreten voorziene delegaties — met de toepassing van de statuten van het hotelwezen, van de reisbureaus, van de kampeerwetgeving, van de reglementering op het aanplakken en van gebeurlijke andere wetgevingen betreffende de toeristische activiteiten.

Ieder dezer autonome Commissariaten bereidt voor en voert uit, de jaarlijkse begrotingen en programma's alsook het vijfjarenplan (Toerisme) wat o.m. betreft :

- het sociaal toerisme,
- de algemene toeristische structuur,
- het verlenen van en de controle op betoelagingen, premies en financiële tussenkomsten,
- de toepassing van de wet van 30.12.1970 betreffende de economische expansie op toeristische ondernemingen.

Anderzijds blijft een centrale kern bestaan (zoals in alle landen der wereld, zelfs in de meest federalistische) om in het buitenland de bevordering van het toerisme te verwezenlijken door één enkel organisme dat de coördinatie verzekert van de regionale en nationale acties.

De bewering van het achtbaar lid dat de centrale diensten unitair blijven is juist wat de toeristische propaganda in ht buitenland en de daarmee gepaard gaande activiteiten betreft (beheer van de bureaus

van Belgisch toerisme in het buitenland, voorbereiding, uitgave en verspreiding van nationale folders, enz..). Evenwel beschikken, zoals hierboven aangetoond, de gewestelijke kernen over een zeer ruime autonomie.

Het feit dat het Commissariaat voor Toerisme voor de Franstalige Cultuurgemeenschap eveneens bevoegd is voor de Duitstalige Cultuurgemeenschap, lijkt tot dusver niet tot moeilijkheden aanleiding te geven. Mochten er zich voordoen, dan zullen de passende maatregelen worden genomen.

Ik voeg er aan toe dat de contacten met de Duitstalige gemeenschap trouwens geschieden door bemiddeling van een Duitssprekend personeelslid van het Commissariaat voor Toerisme van de Franstalige Cultuurgemeenschap.

Vraag nr. 28
van 23 juli 1976
van de heer G. VAN IN

Toerisme - Statistieken

Volgens oudere statistieken verhiel het aandeel in procenten van de buitenlandse „toeristische markt” in België zich als volgt :

Nederland	23,5
Duitse Bondsrepubliek	17,2
Groot-Brittannië	16,5
Frankrijk	14,9
Verenigde Staten	7,0
Italië	2,6
Skandinavië (1)	2,3
Luxemburg (Groot-Hertogdom)	2,3
Iberische schiereiland	2,2
Zwitserland	1,0
(1) Skandinavië = Denemarken, Noorwegen en Zweden.	

De geachte Minister gelieve mij de procenten volgens de meest recente statistiek via het Bulletin van Vragen en Antwoorden mede te delen ?

Antwoord :

Het achtbare lid gelieve hierna de procenten te vinden van het aandeel van de buitenlandse „toeristische markt” in België voor 1975 per land :

Nederland	25,8 %
Bondsrepubliek Duitsland	17,8 %
Groot-Brittannië	16,0 %
Frankrijk	13,7 %
Verenigde Staten	6,2 %
Italië	2,6 %
Iberische schiereiland	2,2 %
Skandinavië (1)	2,1 %
Luxemburg (Groot-Hertogdom)	2,1 %
Zwitserland	1,0 %
(1) Skandinavië = Denemarken, Noorwegen en Zweden.	

Vraag nr. 29
van 23 juli 1976
van de heer G. VAN IN

Toerisme - Statistieken.

De geachte Minister gelieve mij de meest recente

statistiek mede te delen van de spreiding van de overnachtingen van Quitenlandse toeristen :

- in het Vlaamse Gewest ?
- in het Waalse Gewest ?
- in de Agglomeratie Brussel ?

Bij het ontbreken van een dergelijke statistiek wens ik de spreiding te vernemen volgens de oude indeling : Kust, Ardennen, Maas, Kunststeden, Kempen, Andere streken ?

Antwoord :

Het achtbare lid gelieve hierna de cijfers te vinden van het aantal overnachtingen van buitenlandse toeristen voor 1975

Vlaamse Gewest	: 4.845.355
Waalse Gewest	
Franstalig gebied	: 1.196.649
Duitstalig gebied	: 83.364
Agglomeratie Brussel	: 1.914.142

Vraag nr. 30
van 30 juli 1976
van de heer W. KUIJPERS

Wij stellen vast dat in de Aankomsthal van de Luchthaven te Zaventem de kantoorsteden van de Société Générale de Belgique en de Banque de Bruxelles een éentalig-Franse reclamevermelding dragen. Wij weten wel dat het hier gaat om privé-firma's, doch zij maken gebruik van de ruimte hen ter beschikking gesteld door een overheidslichaam. Anderzijds is het ook zo dat zij een semi-officiële dienst verlenen aan het publiek.

Vandaar dat ik toch de toepassing van de taalwetgeving voor deze firma's zou willen invoeren.

Graag vernam ik het oordeel van de Minister dien-aangaande en welke passende maatregelen hij zal treffen.

Antwoord :

Door de Generale Bankmaatschappij en de Bank van Brussel - Lambert werden inderdaad éentalig Franse naamaanduidingen aangebracht boven hun voorlopig ingerichte kantoren in het nieuwe gedeelte van de douanehall van de Nationale Luchthaven.

De R.L.W. heeft het probleem met de betrokken banken besproken. Er werd overeengekomen dat zij samen met de plannen voor de definitieve inrichting van hun kantoren, eveneens een project betreffende een uniforme tweetalige naamaanduiding zouden indienen.

MINISTER VAN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 3
van 28 juni 1976
van de heer A. KEMPINAIRE

Sport - fietspaden

Graag vernam ik van de Minister welke initiatieven hij tot nog toe genomen heeft om met het oog op het voortdurend toenemend fietstoerisme, enerzijds de bestaande fietspaden te verbeteren, en anderzijds

het fietspadennet uit te breiden door de aanleg van nieuwe fietspaden of het omvormen tot fietspaden van buiten gebruik gestelde spoorwegtracés, veld- en bospaden.

NB. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Verkeerswezen.

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer aan het geacht lid volgende inlichtingen mee te delen.

Vanaf 1968 tot 1972 werd jaarlijks op de begroting een speciaal krediet voorzien voor het aanleggen van fietspaden.

Sedert 1973 zijn deze kredieten afkomstig van het Wegenfonds. De aanleg van nieuwe fietspaden gebeurt in veel gevallen samen met de aanleg van een nieuwe weg, maar er worden ook afzonderlijke aanbestedingen voor fietspaden gehouden.

Voor 1976 is de aanleg voorzien van 304 km nieuwe fietspaden, terwijl 135 km bestaande fietspaden worden hersteld.

In de toekomst zal nog een grotere inspanning geleverd worden voor de fietspaden. Door de commissie „Fietspaden” opgericht in het kader van de Hoge Raad voor Verkeersveiligheid, werd een plan ter uitrusting van rijkswegen en belangrijke provinciewegen met afzonderlijk liggende fietspaden uitgewerkt. Dit plan, dat in de aanleg van ongeveer 2.600 km bijkomende fietspaden voorziet, zal in de komende jaren verwezenlijkt worden.

Door de Commissie Fietspaden, wordt nu verder gezocht naar oplossingen voor het verhogen van de veiligheid voor de fietsers en motorfietsers in de steden.

Tot nu toe wordt de aandacht vooral geconcentreerd op de fietsers, die hun fiets gebruiken om naar het werk of naar school te gaan ; de veiligheid van deze weggebruikers moet zoveel mogelijk verzekerd worden.

In de toekomst zullen echter ook voorzieningen getroffen worden voor het steeds groeiend aantal fietstoeristen, door de aanleg van bv. fietspaden langs verlaten spoorwegbeddingen, bospaden, jaagpaden langs waterlopen.

Voor de aanleg van fietspaden op verlaten spoorwegzates worden contacten gelegd met het Ministerie van Verkeerswezen.

Vraag nr. 4
van 26 juni 1976
van de heer W. KUIJPERS

Tienen - Toepassing taalwetgeving door particulier bedrijf

Op dinsdag 15 juni 1976 werd een proefvak van de Tiense ring geopend. Bij die gelegenheid nodigde één der betrokken firma's de overheid uit op de werf met ééntalig-Franse uitnodigingen. Vanaf 's morgens werd door de Tiense politiediensten parkeerruimte op de Grote Markt vrijgehouden : ook de parkeerkaarten waren ééntalig Frans.

1. Mogen wij vernemen om welk bedrijf het hier gaat ?
2. Meent de Minister niet dat de bedrijven zich niet te houden hebben aan de taal van de deelstaat?
3. Kan hij hen in die zin geen aanbeveling verstrekken ?

Antwoord :

Op 15 juni 1976 werd er door de vereniging der producenten van harde en niet slijtbare steenmaterialen een bezoek ingericht te Tienen ter bezichtiging van een nieuwe machine voor de oppervlaktebehandeling van betonverhardingen.

Deze vereniging groepeerde uiteraard wegens de aard van het produkt (porfier) in het Franstalig landsgedeelte gelegen bedrijven en heeft wellicht haar leden in de Franse taal uitgenodigd. Tevens heeft zij bij monde van een Nederlandstalige firma, de aannemer in kwestie, telefonische uitnodigingen gedaan.

Voor het gebruik van eentalige Franse parkeerkaarten op de Grote Markt te Tienen kunnen mijn diensten niet verantwoordelijk gesteld worden.

Er weze trouwens opgemerkt dat nergens op het rijkswegennet of op de werf een Franstalig opschrift werd aangebracht en wanneer dit naar aanleiding van de vliegmeeting te Goetsenhoven op 13.6.1976 wel het geval was, zijn mijn diensten onmiddellijk opgetreden.

MINISTER VAN NEDERLANDSE CULTUUR EN VAN VLAAMSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 37
van 16 januari 1976
van mevrouw N. MAES

BRT - Uitgekeerde auteursrechten

Graag had ik de precieze verdeling gekend van de auteursrechten die door de BRT, radio en televisie, worden uitgekeerd aan de verschillende landen en dit gedurende de laatste vijf jaar.

Hoeveel (daarvan werd uitgekeerd aan de Vlaamse artiesten ?

Antwoorden :

In aansluiting op het voorlopig antwoord kan ik het geacht lid meedelen dat het zelden voorkomt dat de BRT nog rechtstreeks met een auteur over auteursrechten onderhandelt, daar praktisch alle auteurs aangesloten zijn bij een auteursvereniging. Met de auteursverenigingen heeft de BRT algemene contracten gesloten waardoor het gebruik van het werk der tot hun repertoire behorende auteurs wordt toegestaan : sommige contracten voorzien in een forfaitaire vergoeding per jaar, andere voorzien in een vergoeding per uitzendeenheid. Zodoende zijn de instituten van radio en televisie vrijgesteld van de verplichting voor elk afzonderlijk geval de machtiging van de auteurs of zijn rechtverkrigende te vragen.

Deze toestand heeft echter tot gevolg dat de BRT volkomen onwetend is over de wijze waarop de bij een auteursvereniging aangesloten leden vergoed zijn. De kwestie belangt de BRT niet aan, maar alleen de auteur in zijn verhouding tot de auteursmaatschappij waarbij hij is aangesloten.

Het is dus niet mogelijk u mee te delen welke bedragen aan de Vlaamse artiesten worden uitgekeerd. Deze gegevens kunnen enkel door de auteursverenigingen zelf verstrekt worden.

De BRT heeft voor het gebruik van het repertoire van de voor radio en televisie belangrijke auteursmaatschappijen gedurende de periode 1971-1975 de hiernavolgende sommen betaald. Het betreft uitslui-

tend de betalingen ten laste van de begroting van het Instituut van de Nederlandse uitzendingen :

Totaal van de sommen betaald aan de drie maatschappijen :

32.836.641 = 1971
35.941.919 = 1972
35.906.942 = 1973
38.948.537 = 1974
44.636.154 = 1975

A	B	C
31.552.052	55.747	1.228.841
32940.725	1.363.292	1.637.902
34.255.828	985.000	666.114
36.634.153	1.444.503	869.881
41.949.084	1.358.643	1328.427

A: SABAM

B : SACD (Société d'auteurs et de compositeurs dramatiques)

C : ALMO toneel

Ik wil hierbij aanstippen dat alle betalingen voor 1975 nog niet definitief vereffend zijn en dat betalingen, in een bepaald jaar verricht, soms ook achterstallen bevatten, verschuldigd op grond van de retroactieve werking van sommige contracten.

Vraag nr. 100

van 23 juni 1976

van de heer F. COLLA

Sport voor bejaarden - Beoefening en infrastructuur

Tijdens de „Sport +“-actie van 1974 werd door het BLOSO het Sporthome ASTBURG in het Rijkssportcentrum te Assebroek bij Brugge ter beschikking gesteld van bejaarden voor een „blijf-fit-verblijf” van telkens 4 dagen.

Op dit lofwaardig initiatief werd door een aantal bejaarden enthousiast ingegaan.

Graag vernam ik van mevrouw de Minister wanneer dit initiatief ook tot andere Rijkssportcentra zal uitgebreid worden.

Nog in verband met sport voor bejaarden zou het zeer nuttig zijn het sportaanbod niet enkel te beperken tot een sporadisch verblijf van enkele dagen in een sportcentrum, maar het ook in de onmiddellijke omgeving van de bejaarden zelf te creëren, zo om. in de bejaardentehuizen, die inzake sportbeoefening voor alle (ook niet verblijvende) bejaarden zouden openstaan. Graag vernam ik van mevrouw de Minister welke initiatieven op dit laatste vlak met uitzondering van bovenstaand initiatief door de verschillende instanties genomen werden. Bovendien wens ik van mevrouw de Minister te vernemen in hoeverre bij de bouw van bejaardentehuizen rekening wordt gehouden met de nodige sportinfrastructuurvoorziening voor de bejaarden.

Antwoord :

In antwoord op zijn bovenvermelde parlementaire vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het Rijkssportcentrum te Brugge is gespecialiseerd voor de organisatie van verblijven voor de derde leeftijd.

De andere Rijkssportcentra zijn meer gericht op specifieke sportbeoefening. Tevens zijn zij minder ge-

schikt voor verblijven voor de derde leeftijd vermits er enkel slaapgelegenheden is in zalen of houten tenten (<minimum 8 personen).

Het is de (bedoeling in de toekomst ook enkele andere centra dusdanig uit te bouwen dat verblijven voor de derde leeftijd kunnen georganiseerd worden.

In het kader van de actie TOSS 80 is een mobiele school voor bejaardensport geïnstalleerd waarop iedereen beroep kan doen. Deze mobiele school geeft gratis sportbegeleiding aan bejaarden.

Antwoord :

In antwoord op zijn bovenvermelde parlementaire vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het Rijkssportcentrum te Brugge is gespecialiseerd voor de organisatie van verblijven voor de derde leeftijd.

De andere Rijkssportcentra zijn meer gericht op specifieke sportbeoefening. Tevens zijn zij minder geschikt voor verblijven voor de derde leeftijd vermits er enkel slaapgelegenheden is in zalen of houten tenten (minimum 8 personen).

Het is de bedoeling in de toekomst ook enkele andere centra dusdanig uit te bouwen dat verblijven voor de derde leeftijd kunnen georganiseerd worden. In het kader van de actie TOSS 80 is een mobiele school voor bejaardensport geïnstalleerd waarop iedereen beroep kan doen. Deze mobiele school geeft gratis sportbegeleiding aan bejaarden.

Vraag nr. 102

van 23 juni 1976

van de heer F. COLLA

BLOSO — Toeristische sportvakanties

In sommige buurlanden heeft men er zich op toegelegd met de hulp van vergelijkbare organisaties als het BLOSO, toeristische sportvakanties in te richten. De organisatie van de reis zelf wordt overgelaten aan reisbureaus ; de sportorganisatie zelf, de monitoren, het materieel e.d. gaat uit van de nationale organisatie.

Mag ik mevrouw de Minister vragen of dergelijk initiatief reeds door haar respectieve besturen werd uitgewerkt ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld tot de Minister van Verkeerswezen.

Antwoord :

In antwoord op zijn bovenvermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat door het Bestuur voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens onderhandelingen aan de gang zijn met verschillende landen tot het organiseren van sportkampen.

Dit jaar worden in Corsica twee zeilkampen georganiseerd (september) te Trinité de Porto-Vecchio, zeilcentrum „Les Fauvettes”.

De organisatie van de reis zelf wordt overgelaten aan een reisbureau.

Het materieel en een aantal monitoren worden ter beschikking gesteld door het centrum te Corsica (Ministerie voor Cultuur en Sport, Frankrijk).

Voor 1977 zijn volgende sportkampen gepland :

- Corsica, „Les Fauvettes”, van maart tot half juni en van half september tot half november ;
- Oostenrijk, Waidhofen/Ybbs, van december tot maart (skieën) ;
- Italië, Madonna di Campiglio in de paasvakantie (skieën) ;
- Israël, Sharm el sheikh voor diepzeeduiken.

Hiervoor zijn nog geen data vastgelegd.
Ook hier wordt de organisatie van de reis overgelaten aan een reisbureau.

Vraag nr. 103
van 24 juni 1976
van mevrouw N. MAES

Braille-Liga — Gelijkberechtigtheid

Onlangse werd een pluralistische actiegroep tot culturalisering van de Braille-Liga opgericht.

Deze actiegroep wil optreden voor de gelijkberechtigtheid van de **Vlaamse** visueel gehandicapten.

De groep beklagt zich over het gesloten karakter van de unitaire Braille-Liga, waar uitgesproken wantoestanden zouden heersen ten overstaan van de Vlamingen. Welke subsidies werden aan de Braille-Liga door de bemiddeling van uw departement gedurende de laatste 5 jaar uitgekeerd ?

Werden er door uw departement controles georganiseerd waarbij de benadeling van de Vlamingen kon worden vastgesteld ?

Op welke wijze draagt de Minister er zorg voor dat de Vlamingen een rechtmatig deel van de subsidies krijgen ?

Is de structuur van de Braille-Liga op deze gelijkberechtigtheid ingesteld ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld tot de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin.

Antwoord :

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat niet alleen de pluralistische actiegroep tot culturalisering van de Braille-Liga — waarvan ik het bestaan in de pers heb vernomen — zich bezig houdt met de gelijkberechtigtheid van de Vlaamse visueel gehandicapten. De situatie in de Braille-Liga is mij voldoende bekend, omdat ik ze persoonlijk heb onderzocht. Aangezien de — inderdaad overwegend Franstalige — Braille-Liga niet door het Departement van Nederlandse Cultuur wordt gesubsidieerd, heeft dit Departement geen rechtstreekse greep op de situatie in die Liga. Anderzijds onderzoeken mijn Kabinet en mijn administratie momenteel met ernstige Vlamingen in de schoot van de Liga hoe voor de Vlaamse gezichtsgehandicapten een voldoende toestand kan worden geschapen. Ik neem mij voor te gelegener tijd over de resultaten daarvan een mededeling te doen.

Vraag nr. 104
van 24 juni 1976
van d heer A. KEMPINAIRE

Sport-acties in het Vlaamse land

Sedert 1970 heeft het BLOSO grote „Sport voor Allen”-acties in het Vlaamse land georganiseerd, die

omwille van hun succes omgebouwd werden tot een jaarlijkse „Sport +”-actie.

Graag vernam ik van mevrouw de Minister :

1. welke de **totale** kostprijs van dergelijke sportkampen per jaar is geweest ;
2. welke jaarlijks de concrete initiatieven **van** de onderscheiden acties geweest zijn ;
3. welk het aandeel van respectievelijk de schoolgaande jeugd en de volwassenen is geweest ;
4. in hoeverre de acties zich specifiek gericht hebben tot respectievelijk de gehandicapten en de derde leeftijd ?

Antwoord :

1. Sedert 1970 is de begroting voor wat de sportkampen betreft stelselmatig verhoogd. Voor 1975 hebben wij volgende kostenberekening :

	A	B	C
BRUGGE	6	280	223.631
HERENTALS	28	1.507	905.852
GENK	32	1.076	766.176
NIEUWPOORT	8	466	480.539
WAREGEM	12	301	146.076
WOUMEN	12	322	156.804
	<u>98</u>	<u>3.952</u>	<u>2.779.076</u>

A : Aantal kampen

B : Aantal deelnemers

C : Uitgaven voor monitors

Hieraan dient ong een kostprijsberekening van \pm 1,35 F voeding per dagverblijf toegevoegd.

Globaal mogen wij een uitgave noteren voor de gewone sportkampen van 6.869.376 F.

2. Voor 1975 en 1976 werden kampen ingericht voor volgende sportdisciplines :
 atletiek - atletiek-loopnummers - badminton - baseball - gezinssport - handbal - judo - korfbal - minibasket - moderne vijfkamp - motorzweefvliegen - o.b.s. (outward bound sportkamp) - omnisport - olympische gymnastiek - onderwaterzwemmen - oriënteringsloop - paardrijden - parachutisme - schaatsen - schoonspringen - ski - tafeltennis - tennis - volleybal - waterski - zeilen - hoogzeezeilen - zweefvliegen - zwemmen.
 Sedert dit jaar wordt er voor de eerste maal gestart met het inrichten van 2 zeilkampen in het buitenland (Corsica - Trinité de Porto-Vecchio).
3. De schoolgaande jeugd verblijft voor het overgrote deel, \pm 90 % in deze sportkampen. Alleen onze gezinskampen zijn voor het merendeel samengesteld uit volwassenen.
 Uit een recent onderzoek naar het soort van gebruikers van onze centra blijkt dat in Nieuwpoort en Woumen bijvoorbeeld, waar respectievelijk zeilen en ruitersport beoefend wordt, 61 % van de deelnemenden aan een sportkamp dit als vrijetijdsbesteding beoefenen, 38 % beoefenen deze sport in schoolverband. De /weekend-stages daarentegen worden het **meest** aangesproken door de volwassenen. In St.-Niklaas bijvoorbeeld hebben wij op 40 deelnemers slechts 3 studenten.
4. Met het oog op de integratie van de gehandicapten werden speciaal kampen ingericht waaraan, tegen verminderde prijzen, gehandicapten konden deelnemen. Deze actie kende niet het ver-

hoopte succes zodat van deze organisatie diende afgezien.

Blijf-fitverblijven zijn uitsluitend toegankelijk voor de derde leeftijd. In totaal namen 1.061 personen deel aan een blijf-fit-verblijf en werd er 51 maal een monitor ter beschikking van de deelnemers gesteld.

Vraag nr. 107
van 24 juni 1976
van de heer W. KUIJPERS

BRT — Ingebruikneming van RTB-produktiestudio

Naar ik vernam zou er bij de RTB-diensten aan de Reyerslaan te Schaarbeek een uitgeruste produktiestudio van ± 400 m² ongebruikt staan ten gevolge van de uitbouw van de nieuwe RTB-studio's te Namen en te Luik.

Mag ik vernemen of dit gegeven juist is ?

Is het mogelijk de BRT-diensten die studio te laten gebruiken ?

Zo ja, welke procedure dient er te worden gevolgd ?

Antwoord :

Daar waar alle BRT-studio's van het Omroepcentrum met kleurenmateriaal zijn uitgerust is één van de RTB-studio's nog uitgerust met zwart-wit materiaal. Hoewel deze studio minder wordt gebruikt werden er toch in 1975 32 programma's geproduceerd met een totale duur van ca. 31 uur, hetzij een bezetting van ongeveer 25 % van de beschikbare tijd. Occasioneel worden er ook gefilmde programma's in geproduceerd. De kleurenombouw is in een vijfjarenplan voorzien voor 1978.

Indien de behoeften hieraan zich doen gevoelen kunnen de BRT-diensten met hun Franstalige collega's de nodige schikkingen treffen om deze studie te gebruiken. Het volstaat dat de betrokken diensten hierover met elkander contact opnemen zoals het trouwens ook met andere uitwisselingen van produktiematerieel gebeurt.

Vraag nr. 109
van 2 juli 1976
van de heer F. BOEY

Antwerpen — Bescherming van „Hof Belpaire”

Te Antwerpen ontstond heel wat deining toen bekend werd dat het „Hof Belpaire” en het aanpalende groen met verdwijnen waren bedreigd. Naar men beweert zou men voor „het groen” een oplossing hebben gevonden. Doch het gebouwtje, ter hoogte van de Markgravelei, blijft in gevaar. Naar verluid wil de stedelijke COO het een bestemming geven die helemaal niet strookt met het historisch-esthetisch belang. Graag vernamen wij van mevrouw de Minister of er bij haar departement een aanvraag tot bescherming berust.

Zo niet, acht zij het onlangs in de Cultuurraad gestemde decreet tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten hierop toepasselijk, na een aanvraag ter zake uiteraard ?

Antwoord :

In antwoord op zijn bovenvermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het „Hof Belpaire” ook genaamd „Het Torenhof” wettelijk beschermd werd door rangschikking bij koninklijk besluit op 13 mei 1976, namelijk toren en inkom van het Torenhof als monument, en het Torenhof met omgeving als landschap.

Dit besluit verscheen in het Belgisch Staatsblad dd. 22.06.76.

Vraag nr. 110
van 5 juli 1976
van de heer W. PERSIJN

Afdeling blokfluit in het kunstonderwijs — subsidiëring

Ik verneem dat door het Ministerie van Cultuur, afdeling kunstonderwijs, het aanleren en les geven in blokfluit niet wordt gesubsidieerd ?

Dit heeft als gevolg dat geen enkele leraar zich aan dit vak interesseert. Toch mag aangemerkt worden dat blokfluit veelal het instrument is dat beginnelingen het meest aantrekt.

Waarom wordt deze vorm van kunstonderwijs niet gesubsidieerd ? Is de Minister van mening dat ook deze vorm van kunstonderwijs voor subsidiëring toegankelijk te maken, zo neen, waarom ?

Antwoord :

Ingevolge zijn vraag dd. 5 juli 1976 nr. 110, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ik mij ten volle bewust ben van de belangrijkheid van de oprichting van de cursus blokfluit in ons kunstonderwijs.

Het ligt derhalve in mijn bedoeling deze cursus met ingang van het schooljaar 1977-1978 voor erkenning en subsidiëring vatbaar te maken. Dat dit niet eerder kon gebeuren, vindt zijn oorzaak in het feit dat

1. de cursus blokfluit slechts vanaf 1973 aan de Koninklijke Muziekconservatoria gegeven wordt, m.a.w. dat er heden nog praktisch geen gediplomeerde leerkrachten beschikbaar zijn.
2. momenteel de oprichting van om het even welke cursus, ingevolge de bij de Ministerraad getroffen beperkende budgettaire maatregelen, niet toegelaten is.

Vraag nr. 115
van 20 juli 1976
van de heer W. KUIJPERS

Vaste Nationale Cultuurpactcommissie — Advies

Bij navraag in verschillen & culturele kringen bleek dat het adres van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie er nog steeds niet bekend is.

Acht mevrouw de Minister het niet wenselijk dit adres onverwijld op een geschikte wijze bekend te maken ?

Antwoord :

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het adres van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie

(Kortenberglaan 158, 1040 Brussel, 5e verdieping) kortelings zal bekendgemaakt worden in het Belgisch Staatsblad en in het tijdschrift „Open Deur”.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nr. 4)

MINISTER VAN NEDERLANDE CULTUUR EN VAN VLAAMSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 66
van 1 april 1976
van de heer R. OTTE

Onderwijs van het Nederlands in Frankrijk

In het „Jaarverslag 1974” — Bestuur van Internationale Culturele Betrekkingen — lees ik op pagina 11 :

„De problemen rond de promotie van het Nederlands in Frankrijk op niveau van het secundair onderwijs...”

Het interesseert mij te vernemen :

1. in welke steden in Frankrijk de Nederlandse taal gedoceerd wordt ;
2. hoeveel cursisten in de respectieve steden ingeschreven zijn ;
3. hoeveel leraren met en fulltime of parttime betrekking belast zijn ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag in verband met het onderwijs van het Nederlands in Frankrijk heb ik de eer het geachte lid volgende inlichtingen te verstrekken :

MIDDELBAAR ONDERWIJS

A. Officiële cursussen :

- a) Lycée Angellier te Rosendael (Duinkerken), verzorgd door Mevrouw Carinne Caeyzele-Beun (t.v.v. Stéphane Collewet).
Aantal leerlingen : 6 (classe „première”) - 3 uur per week ;
- b) Cursus Nederlands aan het Lycée Stéphane Mallarmé te Parijs - lesgever de heer J.A. Blom - 10 leerlingen ;
- c) Cursus Nederlands aan het Lycée Paul Bert te Parijs - lesgever de heer L. Fessard - 10 leerlingen ;
- d) Cursus Nederlands aan het Lycée de Tann - lesgever de heer A. Schweitzer - 7 leerlingen.

B. Niet-officiële cursussen :

- a) Cursus Nederlands aan het Lycée St. Jacques te Hazebrouck - docente mej. R.A. van den Abeele ; le niveau - 23 leerlingen ; 2e niveau - 18 leerlingen ;
- b) „Formation Continue et Education Permanente” : afhankelijk van de Université de Lille III.
— Cursus Nederlands te Halluin gegeven door de heer Francis Persyn, leraar. Deze

cursus wordt gegeven op het Centre d'Apprentissage Textile, rue du Cardinal Liénard à Halluin - 21 deelnemers.

Deze cursus heeft bij het begin van het schooljaar 1975-76 niet gefunctioneerd, maar wordt in februari 1976 hervat. Gegevens : 17 leerlingen.

— Andere cursussen van het type „Education Permanente” :

Cursus Nederlands onder het beheer van het „Secrétariat Trilingue” (allemand, anglais, néerlandais) en onder de auspiciën van het Ministère de l'Education Nationale, Académie de Lille, Groupement des Etablissement Publiques de l'adducation Nationale (GEPEN). Wordt gegeven in het kader van de „Action Jeunes” aan werkloze oud-leerlingen van het lyceum (de leerlingen krijgen een maandloon om de cursus te volgen). De deelnemers worden gerecruteerd uit twee lycea : het Lycée Sévigné in Tourcoing (deze leerlingen krijgen onderricht in dactylo, steno, secretariaat en Nederlands) en het Lycée Technique, Economique et Commercial te Roubaix (deze leerlingen krijgen onderricht in Duits, Engels, recht en Nederlands). De lessen worden gegeven in het Lycée Technique Sévigné, 15 1, rue de la Malcense, 59200 Tourcoing. Docent : de heer lic. Luc Ravier. Er nemen 15 leerlingen aan de cursus deel.

c) Andere cursussen.

- Cursus Nederlands op de Belgische Ambassade te Parijs. Docenten Mevrouw Laguel en Mejuffrouw Leclercq. Aantal studenten : le jaar - 25 ; 2e jaar - 18.
- De reeds ongeveer 27 jaar bestaande cursus in de Nederlandse taal onder de auspiciën van het Belgisch Consulaat-Generaal te Rijsel wordt gegeven door de Heer Salembier, van Belgische nationaliteit. Het aantal leerlingen voor het 1e niveau belooft 26, voor het 2e niveau 14 en voor het 3e niveau 6. Er volgen eveneens 18 oud-leerlingen de schriftelijke cursus.
- Sedert 1974 doceert Chanoine M. Deswarte cursus Nederlands aan de Ecole de Journalisme. Er zijn gewoonlijk tenminste 5 leerlingen aanwezig. In 1975-76 werd begonnen met een tweede niveau.
- Cursus Nederlands bij de „U.F.J.” (Union Française de la Jeunesse), Square du Tilleul, Lille. Leraar : G.P. De Verrewaere. le jaar : 118 leerlingen ; 2e jaar : 6 leerlingen.

d) Cursussen Nederlands door de „Cercle Michiel de Swaen”.

1. Cursus Nederlands aan het Lycee Jean Bart te Dunkerque-Bergues (Duinkerken) - docente Mejuffrouw Van den Abeele - le niveau : 37 studenten ; 2e niveau : 3 studenten.
2. Cursus Nederlands aan het Collège St. Jacques te Hazebroek - docente Mejuffrouw Van den Abeele - le niveau : 23 leerlingen ; 2e niveau : 20 leerlingen.

3. Cursus Nederlands te Steenvoorde - lesgevers Mejuffrouw Van den Abeele - le niveau : 8 leerlingen ; de heer M. Bertheloot - 2e niveau : 10 leerlingen.
 4. Cursus Nederlands te Godewaersvelde - docente Mejuffrouw Van den Abeele. Er is slechts 1 niveau en er zijn 15 leerlingen.
 5. Cursus Nederlands te Bailleul (Belle) verzorgd door de heren M. Carnel - le niveau : 8 leerlingen ; C. Taccoen - 2e niveau : 6 leerlingen en P. van de Marlière - 3e niveau : 10 leerlingen.
 6. Cursus Nederlands te Halluin (Halewijn) verzorgd door Fr. Persyn - le niveau : 15 leerlingen ; 2e niveau : 10 leerlingen.
- e) Cursus in de Nederlandse taal aan het Institut Agricole te Hazebrouck. Docent : Abbé N. Depoers. Met de cursus werd begonnen in november 1975. Het gaat om een privé-cursus die wordt gegeven in de lokalen van het instituut. In het begin waren er 25 inschrijvingen.
- f) Nederlandse cursus in Caestre (Hazebrouck). Docenten de heren Jan Karl De Koopman en Couchez.

Al de hierboven vermelde docenten geven deze cursussen ten persoonlijke titel zonder belast te zijn met een volledige of gedeeltelijke opdracht.

Vraag nr. 64
van 27 april 1976
van de heer E. DE FACQ

Nederlands Toneel Gent — Voorwaarden voor aanwerving van directeur

Bij het Nederlands Toneel Gent wordt de vacature aangekondigd van de functie van directeur door het vroegtijdig ontslag van de huidige titularis.

Een van de aanwervingsvoorwaarden — de leeftijdsgrens — lijkt mij zeer arbitrair gesteld op 53 jaar. Ik vermoed dat dit een manier is om een kandidaat-directeur van 54 jaar bij voorbaat te elimineren.

Mag ik aan de Minister vragen of deze duidelijke discriminerende maatregel kan worden tenietgedaan ? Bestaan er van staatswege voor door het Rijk gesubsidieerde instellingen geen vaste voorschriften ? Ik maak van de gelegenheid gebruik om aan de Minister te vragen of, op grond van het Cultuurpact, de samenstelling van de Raad van Beheer van het NTG boven alle kritiek verheven is.

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het „Nederlands Toneel Gent” een instelling is van Openbaar Nut met rechtspersoonlijkheid, opgericht door de Voorzitter en de Secretaris van de v.z.w. „Nederlands Toneel Gent” daartoe gemachtigd door een beslissing van de Raad van Beheer op 28.10.1965. Deze instelling werd bij Koninklijk Besluit van 2. 1 2.1965 goedgekeurd met inbegrip van de statuten. Artikel 8 van deze statuten stelt dat de Raad van Beheer in de meest algemene zin belast is met het

beheer van de instelling o.a. op organisatorisch gebied met het benoemen en het ontslaan van haar personeel.

In het Koninklijk Besluit tot regeling van de toelagen aan de dramatische kunst in de Nederlandse taal (18.2.1964) werd het verlenen van subsidies van overheidswege niet gekoppeld aan bepaalde voorwaarden die de Raden van Beheer dienen te respecteren bij het benoemen of ontslaan van het personeel.

Het sedert 1 januari 1976 van kracht zijnde decreet houdende de subsidieregeling voor de Nederlandstalige toneelkunst bepaalt in artikel 3 § 1, le dat „Als instellingen die een repertoiregezelschap behoren kunnen worden erkend ten hoogste 6 onderscheiden instellingen waarvan de werking aan de volgende voorwaarden voldoet :

le het artistiek beleid toevertrouwen aan een directeur die op contract in dienst is genomen voor de duur van **ten minste 3 jaar**”.

Op advies van de Raad van Advies voor Toneelkunst, werd het Nederlands Toneel Gent sedert 1 januari 1976 erkend als Repertoiregezelschap.

Aangezien de Raad van Beheer van het N.T.G. aan de nieuwe directeur van het N.T.G. een contract van ten minste 3 jaar aanbiedt wordt aan de voorwaarde vastgelegd in art. 3 § 1, le van voormeld decreet voldaan.

Wat tenslotte de samenstelling van de Raad van Beheer van het N.T.G. betreft, kan ik niet anders dan U meedelen dat het N.T.G. werd opgericht als instelling van openbaar nut, zoals bedoeld in de wet van 27 juni 1921, zoals hoger gezegd.

De Raad van Beheer van het N.T.G. telt 11 leden, waarvan er 4 worden aangeduid door de Minister van Nederlandse Cultuur.

Vraag nr. 89
van 3 mei 1976
van de heer A. BOGAERTS

Sport - Infrastructuur

De geachte Minister gelieve me mede te delen in welke gemeenten van het Vlaamse landsgedeelte, tijdens de jaren 1970 en 1976 sportinfrastructuur van de volgende aard werd gebouwd :

1. sportstadion ;
2. sporthall - sportschuur ;
3. overdekt zwembad.

Graag vernam ik eveneens :

- de grootte van het sportstadion met de daarin voorziene infrastructuur ;
- de afmetingen van de sporthall of sportschuur ;
- de afmetingen van het overdekte zwembad met het eventuele instructiebad ;
- op welke data voornoemde infrastructuur voor het publiek toegankelijk werd gesteld.

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag in verband met de sportinfrastructuur heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat, gezien de omvang, de elementen van antwoord hem persoonlijk zullen toegestuurd worden

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN

MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID

Vraag nr. 3
van 24 juni 1976
van de heer A. KEMPINAIRE

Sport in bedrijven

Tot nog toe hebben vele enquêtes in het buitenland aangetoond dat de beoefening van de sport in de bedrijven en de daaruit voortvloeiende fitheid van de werknemers, enkel kan leiden tot verhoging van de produktieritme.

Mag ik de heer Minister vragen of op dit vlak reeds initiatieven genomen werden enerzijds tot het inrichten van sportacties nl. „fitacties” binnen de bedrijven en anderzijds tot het stimuleren van bedrijfssport als dusdanig.

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden.

Antwoord :

De vereiste inlichtingen werden gevraagd. Er zal eerstdaags aan het geachte lid geantwoord worden.

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 16
van juni 1976
van de heer W. KUIJPERS

Personeel T.E.E. — Brussel-Parijs

Het antwoord op deze vraag nr. 12 dd. 18.9.1975 kan ons geen voldoening schenken.

In verband met de diensten die door de Franse spoorwegen worden waargenomen op de lijn Brussel-Parijs (treinen nrs. 78, 79, 81, 82, 85, 86, 87, 88) stellen wij vast dat de bilaterale overeenkomsten de heersende taalwetgeving niet kunnen ontkrachten.

Wij zien evenmin in hoe de „selecte standing” der treinen een beoordelingsnorm kan vormen ; dit klinkt uit de 19e eeuw ! De onderrichtingen, vervat in het Bulletin E nr. 33 van 13 augustus 1965 inzake de toepassing van de taalwetten op de lijn 96 zijn ter zake zeer duidelijk, evenals het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht nr. 3230 - 25 november 1971.

Mogen wij dan ook vragen dat de Minister de taalwetgeving doet toepassen, zoniet zullen wij verplicht zijn een klacht in te dienen bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

Het weze ons toegelaten de aandacht te vestigen op het feit dat zowel aan de Nederlandse, als aan de Duitse grens het personeel ‘van de N.S. en de D.B. wordt afgelost door personeel van de N.M.B.S.

Voorlopig antwoord :

De vraag maakt het voorwerp uit van een onderzoek waarvan de uitslag later zal medegedeeld worden.

Vraag nr. 18
van 22 juni 1976
van de heer W. KUIJPERS

Taalgebruik bij uitbetaling van spoorwegmannen via ASLK

De Nederlandstalige spoorwegmannen die via een financiële instelling (de ASLK b.v.) hun wedde of hun terugbetaling van geneeskundige zorgen ontvangen, stellen vast dat de maatschappij- en dienstaanduiding, verricht door de mecanografische dienst, tweetalig zijn, soms met het Frans vooraan.

In de loop van de groeiende federatisering past dit niet meer.

Graag vernamen we dan ook welke maatregelen de Minister zal nemen om dit te veranderen.

Antwoord :

De vraag maakt het voorwerp uit van een onderzoek waarvan de uitslag later zal medegedeeld worden.

Vraag nr. 19
van 22 juni 1976
van de heer W. KUIJPERS

Taalgebruik bij de N.M.B.S.

Wij stellen vast dat het vervolg nr. 7 dd. 1.12.1975 op het lotisseerboekje voor zendingen en postcolli (binnenverkeer) (uitgave april 1974) van de N.M.B.S.-colli, Directeur E., bureau 15-21 (Sector 62) ondertekend door de Eerste-Inspecteur Piroux en de omzendbrief nr. 784 van de directeur E. bureau 12-11 ondertekend door Eerste-Inspecteur Lefèbre, m.b.t. wijzigingen die vanaf 12.1.1976 aan de reizigers-treindienst worden gebracht, tweetalig zijn, de laatste zelfs met voorrang voor het Frans.

Dit alles lijkt ons strijdig met art. 39 § 2 van de taalwet.

Mogen wij de Minister verzoeken de N.M.B.S. opdracht te geven eentalig-Nederlandse formulieren op te stellen ?

Voorlopig antwoord :

De vraag maakt het voorwerp uit van een onderzoek waarvan de uitslag later zal medegedeeld worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 51, nr. 4)

Nihil